

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114214192
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4114214192.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Sone Vackovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej v právnej veci žalobcu: L. T., narodený XX.X.XXXX, bydlisko V. C. XXX, P., zastúpeného: Mgr. L. Miklóssy, advokát so sídlom Hlavná 1221, P. proti žalovaným: 1.R. L., narodená X.X.XXXX, bydlisko U. I. XXXX/XX, P., 2. Y. T., narodený XX.X.XXXX, bydlisko V. C. XXX, P., 3. V. T., narodená XX.X.XXXX, bydlisko V. C. XXX, P., žalovaní v 2. a 3. rade zastúpení: Mgr. Marián Bafrnec, advokát so sídlom Levická 598, P., o zaplatenie 7 200,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 16.júla 2018 pod č. k. 14C 17/2017-284 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania potvrdzuje.

Žalovaní v 1.,2.,3. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1.Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh na prerušenie konania zo dňa 14.11.2016 zamietol. Žalobu zamietol. Žalovaným v 1. až 3. rade proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania bezdôvodného obohatenia od žalovanej v 1. rade zaplatenia sumy 4 800,00 eur a od žalovaných v 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne sumu 2400,00 eur. Svoj návrh odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných Okresným úradom B., katastrálny odbor, na LV č. XX pre katastrálne územie V. C. ako pozemok parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 608 m², parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 512 m², dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku a parc. č. XXXX/XX vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2. Žalovaná v 1. rade bola podielovou spoluvlastníčkou vyššie označenej nehnuteľnosti vo veľkosti podielu 1/2 od 12.5.2012 do 12.9.2013, a na základe darovacej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 5478/2013 v mesiaci september 2013 svoj spoluvlastnícky podiel previedla na žalovaných v 2. a 3. rade. Žalovaní v 2. a 3. rade sú spoluvlastníkmi vyššie uvedenej nehnuteľnosti od 13.9.2013 vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu každý 1/4. Žalovaní v 2. a 3. rade využívajú nehnuteľnosti spolu s Y. T. mladším a jeho manželkou, ktorí sa do nehnuteľnosti nasťahovali. Preto nie je možné, aby predmetné nehnuteľnosti užíval, bol nútený sa z nich odsťahovať aj kvôli nezhodám so žalovanými.

1.2. Z vykonaného dokazovania z výpisu z LV č. XX pre katastrálne územie V. C. vyhotovenom ku dňu 3.6.2013 zistil, že žalobca a žalovaná v 1. rade boli podieloví spoluvlastníci nehnuteľností zapísaných Okresným úradom B., katastrálny odbor, na LV č. XX pre katastrálne územie V. C. ako pozemok parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorja o výmere 608 m², parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 512 m², dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku a parc. č. XXXX/XX vo veľkosti spoluvlastníckeho

podielu 1/2. Na predmetnom LV je v časti farchy zapísané vecné bremeno - právo doživotného bývania a užívania v prospech žalovaného v 2. a žalovanej v 3. rade. Z výpisu z LV č. XX pre katastrálne územie V. C. vyhotovenom ku dňu 9.5.2014 vyplýva, že žalobca je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných Okresným úradom B., katastrálny odbor, na LV č. XX pre katastrálne územie V. C. ako pozemok parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 608 m², parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 512 m², dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku a parc. č. XXXX/XX vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 a žalovaní v 2. a 3. rade sú podielovými spoluvlastníkmi označených nehnuteľností v rozsahu spoluvlastníckeho podielu 1/4. Na predmetnom LV je v časti farchy zapísané vecné bremeno - právo doživotného bývania a užívania v prospech žalovaného v 2. a žalovanej v 3. rade.

Citoval zo zápisnice z pojednávania vo veci sp.zn. XXC/201/2014 zo dňa 7.5.2015 z výsluchu žalobcu v 1. rade - v tomto konaní žalovaný v 2. rade a žalobkyne v 2. rade - v tomto konaní žalovaná v 3. rade, zápisnicu z 8.9.2015 o výsluchu svedka Y., ďalej citoval výpoveď P. T., Z. T.. Ďalej uviedol, že darovacou zmluvou zo dňa 1.2.1999 žalovaní v 2. a 3. rade darovali vyššie označenú nehnuteľnosť žalobcovi a žalovanej v 1. rade do podielového spoluvlastníctva v podiele 1/2 k celku každému. Hodnota nehnuteľností podľa znaleckého posudku vypracovaného Ing. J. W. zo dňa 3.11.1998 č. 112/98 bola 971 550,00 Sk. V predmetnej zmluve obdarovaní zriadili v prospech darujúcich vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľností, ktoré sú predmetom daru. Obdarovaní prebrali na seba záväzok znášať primerané náklady na úpravu a zachovanie darovaných nehnuteľností a osobný záväzok spočívajúci v poskytovaní všestrannej starostlivosti a opatery v prospech darujúcich v prípade ich staroby, choroby a bezvládnosti. Zo spisu XXC/33/2011 zistil, že žalovaní v 2. a 3. rade v postavení žalobcov požiadali dňa 7.2.2011 o zrušenie darovacej zmluvy, lebo syn L. s manželkou nedodržia darovaciu zmluvu, sužujú ich a verbálne napádajú. Žalovaný dal inzerát na ich dom, čo ich psychicky zložilo. Súčasťou spisového materiálu je inzerát na predaj veľkého 156 m² - 3-izbového bytu vo P., časť V. C. na poschodí v dvojgeneračnom dome so samostatným vchodom za 55 000,00 eur s fotografiami domu. Žalobcovia boli súdom vyzvaní na odstránenie väd podania. Neboli odstránené a súd uznesením č.k. XXC/33/2011-XX zo dňa 19.4.2011 konanie zastavil. V konaní 19C/20/2012 sa žalovaní v 2. a 3. rade tam v postavení žalobcov domáhali návrhom doručeným súdu dňa 20.2.2012 zrušenia darovacej zmluvy proti synovi i dcére, pretože syn L. a jeho manželka nedržali podmienky zmluvy, robili im peklo zo života, zakazovali im, aby k nim chodila rodina, nezaujímalo ich či niečo potrebujú, nechodili im priat' k sviatkom, o nič sa nestarali. Nakoniec si kúpili starší dom, ktorý si prerobili, odsťahovali sa preč a skoro rok tam nebyvajú. Svoje priestory si uzamkli a nikoho tam nechcú pustiť. Podaním zo dňa 14.8.2013 žalobcovia vzali návrh späť, s čím žalovaní súhlasili. Uznesením č.k. 19C/20/2012-65 zo dňa 26.8.2013 súd konanie zastavil. Konaním vedeným pod. sp.zn. 9C/37/2014 sa žalobca proti žalovaným v 2. a 3. rade domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k vyššie označenej nehnuteľnosti. Konanie bolo uznesením č.k. 9C/37/2014-86 zo dňa 30.9.2014 do právoplatného skončenia konania vedenej na Okresnom úrade B., pod. sp.zn. XXC/201/2014 prerušené. Predmetné uznesenie bolo uznesením Krajského súdu v Nitre 5Co/13/2015-100 zo dňa 25.5.2015 potvrdené. bZ konania XXC/201/2014 vyplynulo, že žalovaní v 2. a 3. rade tam v postavení žalobcom proti žalobcovi tam v postavení žalovaného sa žalobou podanou dňa 16.9.2014 domáhajú vrátenia daru a to vyššie označenej nehnuteľnosti. O vrátenie daru požiadali písomnou výzvou zo dňa 15.8.2014. Vo veci bol dňa 12.6.2017 vydaný rozsudok č.k. XXC/201/2014-135, ktorým súd žalobcu zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu žalobcovia dňa 4.7.2017 podali odvolanie, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté. Súd prvej inštancie podrobne uviedol výpovede strán sporu počas súdneho konania a svedkov. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 136 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. z. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "OZ"), § 137 ods. 1 OZ, § 139 ods. 2 OZ, § 451 ods. 1 OZ, § 451 ods. 2 OZ, § 456 OZ, § 457, § 458 ods. 1 OZ a uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že žalovaní v 2. a 3. rade ako darcovia darovali Darovacou zmluvou zo dňa 1.2.1999 nehnuteľnosti zapísané Okresným úradom B., katastrálny odbor, na LV č. XX pre katastrálne územie V. C. ako pozemok parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 608 m², parc. č. XXXX/XX - záhrady o výmere 512 m², dom so súpisným číslom XXX postavený na pozemku a parc. č. XXXX/XX žalobcovi a žalovanej v prvom rade, každému v 1/2. Spornou nie je ani skutočnosť, že žalobca je a v rozhodnom období od 12.5.2012 do 12.5.2014 bol podielovým spoluvlastníkom vyššie označených nehnuteľností vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2, žalovaná v 1. rade bola podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností v období od 12.5.2012 do 12.9.2013 vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/2 a odo dňa 13.9.2013 boli spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností žalovaní v 2. a 3. rade, každý vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/4. Rovnako nebolo sporným, že na predmetnom LV je v časti farchy zapísané vecné bremeno - právo doživotného bývania a užívania v prospech žalovaného v 2. a

žalovanej v 3. rade . Medzi stranami nebola sporná výška nájomného. Zostalo sporné, či v rozhodnom období žalovaná v 1.rade a žalovaní v 2. a 3. rade užívali nehnuteľnosť nad rámec ich spoluvlastníckych podielov, a to najmä tým, že umožnili nehnuteľnosti užívať tretím osobám, v dôsledku čoho nie je možné, aby nehnuteľnosti užíval žalobca, za čo mu vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Po právnej stránke základ uplatneného nároku spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu kvalifikoval podľa § 137 ods. OZ a nie podľa § 451 a nasl. OZ, pretože právny základ nároku spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu vyplýva z § 137 ods. 1 OZ. Mal za to, že ak spoluvlastník vec užíva nad rámec svojho podielu, jedná sa o užívanie z titulu spoluvlastníctva a nie o užívanie veci bez právneho dôvodu . Poukázal na rozhodovaciu činnosť NS SR obsiahnutú v jeho rozhodnutiach sp. zn. 4Cdo/284/2008, 4Cdo/55/2009 a 6Cdo/XX4/2010.Ďalej uviedol, že ustanovenie § 137 ods. 1 OZ upravuje vnútorné vzťahy spoluvlastníkov, vymedzuje rozsah, v ktorom sa títo podieľajú na výkone vlastníckych oprávnení k spoločnej veci. Nevzťahuje sa však na tretie osoby, ktoré nie sú podielovými spoluvlastníkmi a tým pádom aj nositeľmi práv a povinností vyplývajúcich zo spoluvlastníckeho vzťahu. Právne vzťahy spoluvlastníkov k tretím osobám sa spravujú § 139 od. 1 OZ, podľa ktorého z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní spoluvlastníci spoločne a nerozdielne. Vychádzajúc z uvedeného potom platí, ak podielový spoluvlastník bez súhlasu druhého podielového spoluvlastníka, udelil tretej osobe súhlas na užívanie predmetu spoluvlastníctva nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, nie je dotknutý spoluvlastník, ktorý k takémuto užívaniu nedal súhlas, legitimovaný požadovať od takejto tretej osoby náhradu.Môže sa jej domáhať iba voči druhému spoluvlastníkovi v rozsahu, v ktorom umožnil svoj spoluvlastnícky podiel "nadužívať" tretej osobe. Pasívna vecná legitímácia žalovaných je vzhľadom na uvedené daná. Predpokladom úspešného uplatnenia tohto nároku je užívanie veci druhým spoluvlastníkom nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu.Neužívanie veci spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah jeho spoluvlastníckeho podielu. Len v takom prípade sa druhý spoluvlastník podieľa na prisvojení si úžitkovej hodnoty vo väčšej miere, než patrí jeho podielu.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery, v súlade so zásadou kontradiktórnosti konania, bolo úlohou žalobcu, aby v konaní preukázal, že žalovaní ako spoluvlastníci v rozhodnom období užívali nehnuteľnosť nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, čím mu znemožnili užívanie veci a prisvojili si tak úžitkovú hodnotu veci vo väčšej miere, než zodpovedala ich podielu. Žalovaná v 1. rade nehnuteľnosť v čase, keď vlastnila k nej podiel, t.j. v čase od 12.5.2012 do 12.9.2013 reálne neužívala.Nehnuteľnosť užívali z titulu zriadeného vecného bremena žalovaní v 2. a 3. rade.Užívali prízemie rodinného domu .Nadzemné podlažie rodinného domu užíval žalobca s manželkou. Na tomto spôsobe užívania sa dohodli.Prízemie domu a poschodie malo samostatný vchod a približne rovnakú rozlohu. O uvedenom svedčí inzerát zo strany žalobcu (resp. jeho manželky), v ktorom bolo poschodie rodinného domu ponúknuté na predaj ako 3-izbový byt v dvojgeneračnom dome so samostatným vchodom. Ďalej uviedol, že výsluchom strán sporu, vypočutých svedkov a výsluchov vykonaných v konaní XXC/201/2014 nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že žalovaní užívali nehnuteľnosť nad rozsah spoluvlastníckeho podielu, keď umožnili užívať nehnuteľnosť tretím osobám, t.j. Y.. mladšiemu a jeho manželke P.. Mal za preukázané, že tieto tretie osoby nehnuteľnosť obývajú od februára 2011 v rôznych časových intervaloch.Pracujú v zahraničí dvoj až štvortýždňových úsekoch, a nehnuteľnosť obývali v rozhodnom období. Žalovaná v 1. rade Y. T. ml. a jeho manželke P. udelila súhlas k obývaniu nehnuteľnosti, začali bývať na prízemí rodinného domu vo februári 2011. V uvedenom čase ešte žalobca nehnuteľnosť, jej poschodie užíval a býval tam. Žalobca v konaní po celý čas tvrdil, že týmto osobám neudelil súhlas k tomu, aby v nehnuteľnosti bývali. S uvedeným tvrdením nesúhlasil, pretože tieto osoby nehnuteľnosť obývali ešte v čase, keď ju obýval žalobca, ktorý sa z nej odsťahoval až v marci 2011 .Proti ich nasťahovaniu, resp. proti užívaniu nehnuteľnosti sa nebránil postupom § 139 ods. 2 OZ. Rozhodným pre oprávnenosť nároku však nebola skutočnosť, či tretie osoby užívali nehnuteľnosť so súhlasom žalobcu alebo bez neho, ale rozhodujúcou skutočnosťou bolo , či rozhodnom čase žalovaní, tým že umožnili užívať nehnuteľnosť tretím osobám, užívali predmetné nehnuteľnosti nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, čím žalobcovi znemožnili užívanie veci. V tejto časti súhlasil s právnym zástupcom žalobcu, že spoluvlastnícky podiel je podielom ideálnym , no pre danú vec je potrebné posúdiť rozsah užívania spoluvlastníckeho podielu. Spoluvlastníci si podiely rozdelili, hoci len fakticky, čo umožňoval dispozičný stav nehnuteľnosti rozdelenej na dve samostatné bytové jednotky s približne rovnakou výmerou (hoci žalobcova bola o cca 10m2 väčšia). Žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaní v dôsledku umožnenia užívania nehnuteľnosti tretím osobám túto užívali nad rozsah svojho

spoluvlastníckeho podielu a mu tak znemožnili jej užívanie. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo ani to, že by žalovaní využívali pozemok a záhradu nad rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalovaná v 1. rade pozemok využívala na uskladnenie traktora a pred rozhodným obdobím na chov domácich zvierat, záhradu nevyužívala vôbec. Žalovaní v 2. a 3. rade využívajú záhradu, obhospodarujú ju no nie v celom rozsahu. Žalobcovi sa nepodarilo preukázať využívanie pozemku Y. T. mladším a manželkou nad rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalovaných.

K užívaniu poschodia rodinného domu žalovaným v 2. rade uviedol, že ho užíval až do skomplikovania jeho zdravotného stavu. Toto právo mu vyplývalo zo zriadeného vecného bremena práva doživotného bývania, pretože vecné bremeno spočívajúce v práve dožitia v danej nehnuteľnosti oprávňuje toho, v koho prospech bolo zriadené, aby bezplatne užíval nehnuteľnosť zaťaženú vecným bremenom. Obmedzenia užívania nie sú dané.

V závere uviedol, že v konaní bol zo strany žalovaných v 2. a 3. rade spochybnený skutočný záujem žalobcu užívať nehnuteľnosť. Žalobca v konaní tvrdil, že predmetné nehnuteľnosti nemohol užívať predovšetkým z dôvodu zlých vzťahov, psychického tlaku zo strany žalovaných, a pre začatie užívania tretími osobami. Je nesporným, že žalobca s manželkou v roku 2008 nadobudli starší rodinný dom, ktorý postupne prerábali a mali v úmysle sa tam po určitom čase presťahovať. Uvedené bolo potvrdené výpoveďou samotného žalobcu na pojednávaní dňa 16.2.20XX a jeho manželky Z., ktorá na pojednávaní dňa 20.4.20XX uviedla, že si uvedomili, že v dome nemajú budúcnosť. Preto keď im bola poskytnutá hypotéka, kúpili menší domček asi 700 m od svokrovcov. Je teda možné predpokladať, že vzniknuté nezhody a konflikty žalobcu so žalovanými a jeho bratom Y. s manželkou a žalobcove psychické problémy žalobcov zámer odsťahovať sa len urýchlili. Žalobca po odsťahovaní z predmetnej nehnuteľnosti ju čiastočne užíva, má v nej zložené svoje osobné veci a účtovníctvo. Tieto uzamkli a jeho manželka aj po odsťahovaní sa chodila do nehnuteľnosti po materiál. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobca, hoci obmedzene, predsa len týmto spôsobom predmetné nehnuteľnosti užíval a stále užíva. Má od nehnuteľnosti kľúče, aj od vchodovej brány, ktorý žalovaní vymenili. K argumentácii žalobcu o nemožnosti užívať nehnuteľnosť pre psychický tlak zo strany žalovaných a brata Juraja, vyúsťujúceho do psychickej poruchy uviedol, že táto skutočnosť nie je pre danú vec rozhodujúca. Dôvod, pre ktorý spoluvlastník spoločnú vec neužíva, nie je právne významný. Je zrejmé, že strany sporu nemajú dobré vzájomné vzťahy, majú medzi sebou množstvo súdnych sporov. Žalobca sa však mohol svojich práv domáhať postupom podľa § 139 ods. 2 OZ, čo však neurobil.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 257 CSP, § XXX ods. 1, § XXX ods. 2 a žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pri rozhodovaní sa zaoberal možnou aplikáciou ustanovenia § 257 CSP. Po dôkladnom zvážení dospel k záveru, že pre jeho uplatnenie nie sú splnené podmienky. Žalobcove osobné, majetkové a zárobkové pomery by mohli indikovať využitie tohto ustanovenia. Je potrebné zohľadniť jeho aktivitu v spore. Práve on je tým, kto konanie inicioval, počas celého konania zotrval na svojich postojoch. Rovnako je potrebné zohľadniť osobné a majetkové pomery žalovaných, keď žalovaná v 1. rade je invalidnou dôchodkyňou a žalovaní v 2. a 3. rade sú dôchodcami s nízkym príjmom. Nepriznanie náhrady trov konania, hoci im v konaní patrí, by bolo pre nich neprimerane tvrdým.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie. Odvolanie zdôvodnil nesprávnymi skutkovými zisteniami, nesprávnym právnym posúdením. Uviedol, že v rozhodnom období nemohol vykonávať svoje právo užívania nehnuteľnosti. Odsťahoval sa z nej nie dobrovoľne, bol k tomu prinútený postojom žalovaných a jeho brata. Zavinili jeho odchod, preto nemôže nehnuteľnosť užívať. Ďalej uviedol, že obrana žalovaných o neužívaní nehnuteľnosti nad rozsah ich spoluvlastníckeho podielu je irelevantná a len účelová. Je podielovým spoluvlastníkom vlastníkom nehnuteľnosti a tým aj k častiam užívaných žalovanými. Preto má nárok na finančnú náhradu vo forme peňažného plnenia. Vo vzťahu k uplatnenému nároku je irelevantné vecné bremeno, ktoré zaniklo splnutím zo zákona, pretože žalovaní s ňou stali spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

3. Žalovaná v 1. rade vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu sa stotožnila so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a rozsudok navrhla potvrdiť.

4. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej v 1. rade. Namietal jej tvrdenie, že mu nebolo bránené v užívaní nehnuteľnosti. Pridržiaval sa dôvodov odvolania.

5. Žalovaná v 1. rade sa v opätovnom vyjadrení nestotožnila s vyjadrením žalobcu. Zotrvala na svojom vyjadrení k odvolaniu.

6. Žalovaní v 2. a 3. rade vo svojom vyjadrení uviedli, že žalobca znepríjemňoval užívanie spoločných nehnuteľností, vykonával v nej podnikateľskú činnosť, čím je znehodnocoval. Pôsobilo to rušivo a vznikala napätá situácia. Neplnil si povinnosti z darovacej zmluvy. Po svojom odchode nehnuteľnosť užíva ako sklad osobných vecí. Nebolo mu bránené v užívaní časti, do ktorej mal samostatný vchod. Nesúhlasili s jeho tvrdením o ich psychickom pôsobení spôsobujúcom jeho psychickú poruchu. Rozsudok žiadali ako vecne správny potvrdiť.

7. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané a v zákonom stanovenej lehote (§359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 363 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods.1 CSP, § 380 ods.1 CSP) skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania a s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods.1, 219 ods.3 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

Zákonom č. 160/2015 z 21. mája 2015 nadobudol účinnosť od 01.07.2016 nový Civilný sporový poriadok.

Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia toho zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Ustanovením § 387 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

9. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia sa vyporiadal so všetkými žalobcom namietanými dôvodmi odvolania. Odvolací súd pri skúmaní postupu prvostupňového súdu nezistil žiadne vady konania, pre ktoré by musel zrušiť rozhodnutie.

Súd prvej inštancie veľmi podrobne poukázal na vykonané dokazovanie, ktoré vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach, správne po ich vyhodnotení uviedol skutkový stav na ktorý aplikoval správne právne normy a správne tieto právne normy vyložil. Odvolací súd preto nepovažuje za potrebné doplniť dôvody

rozsudku súdu prvej inštancie, pretože by len zopakoval ním uvedené skutočnosti. Ani jeden odvolací dôvod žalobcu nie je daný. Z jeho všetkými námietkami sa v odôvodnení vysporiadal súd prvej inštancie, preto odvolací napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

10. Žalovaní boli úspešní v odvolacom konaní. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 a § XXX ods. 1 CSP, úspešným žalovaným vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. O výške trov odvolacieho konania rozhodne podľa § XXX ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).